

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ
พ.ศ. 2522

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2522
เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพ
ที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2516
- (2) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2519
- (3) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2520

มาตรา 4 ให้กำหนดงานในอาชีพหรือวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้
เป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำเพื่อเป็นการค้า หรือหารายได้โดยเด็ดขาดในทุกท้องที่ในราชอาณาจักร

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ถ. โทณะวณิก
รองนายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ
พ.ศ. 2522

- (1) งานกรรมกร
- (2) งานกสิกรรม งานเลี้ยงสัตว์ งานป่าไม้ หรืองานประมง ยกเว้นงานที่ใช้ความชำนาญ งานเฉพาะสาขา หรืองานควบคุมดูแลฟาร์ม
- (3) งานก่อสร้าง งานช่างไม้ หรืองานก่อสร้างอื่น
- (4) งานแกะสลักไม้
- (5) งานจับช้างแสนตบ หรืองานจับช้างแสนตบที่ไม่ใช่เครื่องจักรหรือเครื่องกล ยกเว้นงานจับช้างเครื่องบินระหว่างประเทศ
- (6) งานขายของหน้าร้าน
- (7) งานขายทอดตลาด
- (8) งานควบคุม ตรวจสอบหรือให้บริการทางบัญชี ยกเว้น งานตรวจสอบภายในเป็นครั้งคราว
- (9) งานเจียรไน หรือขัดเพชรหรือพลอย
- (10) งานตัดผม งานตัดผม หรืองานเสริมสวย
- (11) งานทอดผ้าด้วยมือ
- (12) งานทอผ้า หรืองานทำเครื่องใช้ด้วยกก หวาย ปอ ฟาง หรือเย็บไม้ไผ่
- (13) งานทำกระดาษสาด้วยมือ
- (14) งานทำเครื่องเงิน
- (15) งานทำเครื่องดนตรีไทย
- (16) งานทำเครื่องถม
- (17) งานทำเครื่องทอง เครื่องเงิน หรือเครื่องนาก
- (18) งานทำเครื่องลงหิน
- (19) งานทำตุ๊กตาไทย
- (20) งานทำเทียนหอมหรือผ้าไหมนวม
- (21) งานทำบาตร
- (22) งานทำผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมด้วยมือ
- (23) งานทำพระพุทธรูป
- (24) งานทำมิด
- (25) งานทำร่มด้วยกระดาษหรือผ้า
- (26) งานทำรองเท้า
- (27) งานทำหมวก
- (28) งานนำหน้า หรืองานตัวแทน ยกเว้น งานนำหน้าหรืองานตัวแทนในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
- (29) งานในวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมโยธา ที่เกี่ยวกับงานออกแบบและคำนวณ วิศวกรรม วิจัย วางโครงการ ทดสอบ ควบคุม การก่อสร้างหรือให้คำแนะนำ ทั้งนี้ไม่รวมที่ต้องใช้ความชำนาญพิเศษ
- (30) งานในวิชาชีพสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวกับงานออกแบบ เขียนแบบ ประมาณราคา ควบคุมการก่อสร้างหรือให้คำแนะนำ
- (31) งานประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
- (32) งานปั้นหรือทำเครื่องปั้นดินเผา
- (33) งานมวนบุหรี่ด้วยมือ
- (34) งานมีดคุเทศก์ หรืองานจัดปิ่นโต
- (35) งานเร่ขายสินค้า
- (36) งานเรียงตัวพิมพ์อักษรไทยด้วยมือ
- (37) งานสาวและบิดเกลียวไหมด้วยมือ
- (38) งานเสมือนพนักงานหรืองานเลขานุการ
- (39) งานให้บริการทางกฎหมายหรืออรรถคดี

ระเบียบกรมการจัดหางาน

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นไปโดยรอบคอบตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมการจัดหางานโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงวางระเบียบดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๓) ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ผู้มีอำนาจพิจารณา" หมายความว่า อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี

"การพิจารณาออกใบอนุญาต" หมายความว่า การออกใบอนุญาตทำงาน ตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตทำงาน ต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงานหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเฉพาะกิจการที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและอนุญาตแก่คนต่างด้าวเฉพาะที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนต่างด้าวที่จะทำงานในสถานประกอบการที่มีทุนชำระแล้วและทุนประกอบธุรกิจเริ่มต้นไม่น้อยกว่าสองล้านบาทและทุกสองล้านบาทให้มีคนต่างด้าวทำงานได้หนึ่งคน ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานทุนชำระแล้วและทุนประกอบธุรกิจ ตลอดจนรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของธนาคาร รวมทั้งงบการเงินของปีที่ผ่านมาประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) ทำงานในสถานประกอบการที่ได้ชำระภาษีเงินได้ให้แก่รัฐในรอบสามปีที่ผ่านมา รวมกันไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ให้มีคนต่างด้าวทำงานได้หนึ่งคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานการชำระภาษีเงินได้

(๓) ทำงานในสถานประกอบการที่ดำเนินธุรกิจส่งออกสินค้าไปต่างประเทศและนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศสามล้านบาทขึ้นไปในปีที่ผ่านมา ให้มีคนต่างด้าวทำงานได้หนึ่งคนทุก ๆ จำนวนเงินสามล้านบาท แต่ไม่เกินสามคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานใบขนสินค้าส่งออก

(๔) ทำงานในสถานประกอบการที่มีการจ้างงานคนไทยทุกห้าสิบคน ให้มีคนต่างด้าวทำงานได้หนึ่งคน แต่ไม่เกินห้าคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม

(๕) เป็นคนต่างด้าวที่มีรายได้และมีหน้าที่ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีให้แก่รัฐบาลไทยตั้งแต่หนึ่งหมื่นแปดพันบาทขึ้นไป หรือได้ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีที่ผ่านมาเป็นจำนวนตั้งแต่หนึ่งหมื่นแปดพันบาทขึ้นไป โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ข้อ ๖ เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควร อธิบดีอาจพิจารณาออกใบอนุญาตทำงาน ต่ออายุใบอนุญาต และอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงานหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานให้แก่คนต่างด้าวในลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้ได้ โดยมีให้นำข้อจำกัดในเรื่องจำนวนคนต่างด้าวตามความในข้อ ๕ มาใช้บังคับ

(๑) ตัวแทนในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศที่เดินทางเข้ามาตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือการจัดซื้อสินค้า หรือการศึกษาภาวะตลาดสินค้า

(๒) งานให้คำปรึกษาด้านการลงทุน หรือด้านการบริหาร หรือด้านเทคนิคและเทคโนโลยี หรือด้านการตรวจสอบภายในเป็นครั้งคราว

(๓) ผู้แทนธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งนำชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

(๔) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการรับรองจากส่วนราชการที่รับผิดชอบ

(๕) กิจการ บันเทิง มหรสพ ดนตรี ศาสนา สังคมสงเคราะห์ วัฒนธรรม กีฬา ซึ่งมีลักษณะการจ้างงานเป็นครั้งคราว และไม่แสวงหาผลกำไร หรือเป็นการก่อให้เกิดรายได้ต่อประเทศหรือเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

(๖) การนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานเพื่อให้งานสำเร็จภายใต้โครงการของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีหนังสือรับรองจำนวนคนต่างด้าวพร้อมทั้งระบุชื่อ ตำแหน่ง มาแสดง

(๗) งานที่ก่อให้เกิดการใช้วัตถุอันตรายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ หรือสามารถลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ

(๘) งานที่จะช่วยให้มีการส่งออกซึ่งสินค้าไทย

(๙) งานที่นำเทคโนโลยีซึ่งคนไทยยังทำไม่ได้ เพื่อเข้ามาเผยแพร่และถ่ายทอดให้แก่คนไทย

(๑๐) งานที่คนไทยสามารถทำได้ แต่มีจำนวนไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการของตลาดแรงงานภายในประเทศ

(๑๑) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(๑๒) เป็นคู่สมรสของคนไทย จดทะเบียนสมรสโดยถูกต้องตามกฎหมายและดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาโดยเปิดเผย และประกอบอาชีพที่สุจริตไม่เป็นที่รังเกียจต่อสังคม

เมื่ออธิบดีได้พิจารณาอนุญาตแล้ว ให้รายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมทราบภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ข้อ ๗ ในกรณีที่คนต่างด้าวจากประเทศที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติตามที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนด ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๗ หรือกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักรและยื่นคำขอรับใบอนุญาตแทนคนต่างด้าวตามมาตรา ๘ กีด ให้ดำเนินการส่งตรวจสอบประวัติไปยังสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ศูนย์รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ หรือสำนักงานตำรวจสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในระหว่างดำเนินการตรวจสอบประวัติข้างต้น ถ้าเป็นการยื่นคำขอตามมาตรา ๗ อาจจะพิจารณาออกใบอนุญาตทำงานให้ก่อนได้เท่าระยะเวลาการอยู่ในราชอาณาจักรตามหนังสือเดินทางที่มีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผลการตรวจสอบประวัติตามวรรคหนึ่งปรากฏว่า คนต่างด้าวข้างต้นเป็นบุคคลที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ห้ามพิจารณาออกใบอนุญาตหรือต้องเพิกถอนการอนุญาตและให้มีหนังสือแจ้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบ

ข้อ ๘ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุและผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียน และให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ทำงานไปพลางก่อนจนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่คนต่างด้าวขออนุญาตทำงานในสถานประกอบการที่เป็นนิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม หรือทำงานให้กับกลุ่มบุคคลหรือบุคคลในประเทศไทยที่ได้รับความช่วยเหลือจาก องค์การเอกชนต่างประเทศที่มีได้อยู่ในความควบคุมของกรมวิเทศนการ ให้ตรวจสอบการเข้ามา ดำเนินงานขององค์การเอกชนต่างประเทศนั้น หากยังมีได้ยื่นขออนุญาตเข้ามาดำเนินงานและหรือ ตั้งสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทยตามระเบียบว่าด้วยการเข้ามาดำเนินงานขององค์การเอกชน ต่างประเทศในประเทศไทย ให้ระงับการพิจารณาการอนุญาตของคนต่างด้าวนั้นไว้ก่อน จนกว่า องค์การเอกชนต่างประเทศนั้นจะได้รับอนุญาตตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

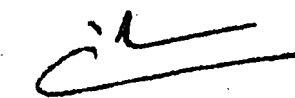
ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาขอใบอนุญาต กรณีผู้มีอำนาจพิจารณามีคำสั่งไม่อนุญาต ให้มี หนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลแห่งการไม่อนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๑ ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งไม่ อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ไม่อนุญาตให้ทำงานอื่นหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการ ทำงาน ซึ่งผู้รับอุทธรณ์ต้องนำส่งคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวภายใน สิบห้าวัน และคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวจะพิจารณาเสนอความเห็นต่อ รัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน และรัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ เป็นที่สุด

กรณีอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ผู้อุทธรณ์มีสิทธิทำงานไปพลางก่อนได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

ข้อ ๑๒ คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ทำงานได้ต่อไป จนกว่าครบระยะเวลาการอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2545

(นายวันชัย หงษ์สุกิต)
อธิบดีกรมการจัดหางาน